

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **P. Č.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 7. 2009, č. j. 10 Ca 28/2008 – 87,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal včas kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 8. 7. 2009 č. j. 10 Ca 28/2008 – 87, jímž bylo řízení zastaveno a rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.

Z napadeného usnesení vyplývá, že žalobce se domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, jenž měl spočívat v nevyhovění žádosti o zjednání nápravy nečinné Jihočeské vědecké knihovny při vyřizování žádosti o informace. Krajský soud řízení zastavil proto, že přes opakovanou výzvu žalobce nezaplatil soudní poplatek ze žaloby, když rozhodnutí o tom, že žalobci se nepřiznává osvobození od soudních poplatků, se stalo pravomocným a vykonatelným.

Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že „rozvrhem práce nepověřený předseda senátu nadále vede řízení“. Stěžovatel dále polemizuje s tím, co je nepřiměřený a nevysoký soudní poplatek, namítá, že soudci dodnes neznají strukturu sociálních dávek. Namítá dále, že krajský soud zneužívá jím zaviněný procesní stav „obnova řízení o SOP“ proti němu. Podle stěžovatele krajský soud nadále předstírá vedení hospodárného, účelného a spravedlivého procesu a pokračuje ve vydírání SOP nepřiměřenými požadavky. Stěžovatel rovněž namítá, že „marně neuplynula lhůta k zaplacení, nýbrž marná je trpělivost navrhovatele k úkonům tohoto soudu“.

Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud vydal toto usnesení: „Ruší se zneužitím práva vydané rozhodnutí na listě 87, pakliže není dále pochyb o vyhýbání se poplatkové povinnosti ze strany žalobce, není zde indicie o nevěrohodnosti jeho prohlášení o svých poměrech, nemůže být viněn z pasivity a nehospodárnosti, aktivně legitimovaný a KÚ v ČB byl neoprávněně zvýhodněn činností soudu prvního stupně“.

Vyjádření ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem, protože trvání na těchto podmínkách by vedlo jen k dalšímu řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007 č. j. 9 As 43/2007 - 77, dostupný na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost takto:

Stěžovatel namítá, že ve věci rozhodoval rozvrhem práce nepověřený předseda senátu. Pokud by taková námitka byla důvodná, jednalo by se o zmatečnost řízení [§ 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“] a Nejvyšší správní soud by musel ke zmatečnosti přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Ze soudního spisu krajského soudu vyplývá, že v době zahájení řízení byl předsedou senátu JUDr. Jan Tomáš. Opatřením místopředsedy krajského soudu ze dne 30. 9. 2008, Spr 1754/2008, byla věc od 1. 10. 2008 přidělena JUDr. Marii Krybusové jako předsedkyni senátu, která byla členkou senátu, který rozhodl o napadeném usnesení, a písemné vyhotovení tohoto usnesení jako předsedkyně senátu podepsala (§ 54 odst. 2, § 55 odst. 5 s. ř. s.). Námitka stěžovatele vztahující se implicitně ke zmatečnosti jako důvodu pro zrušení napadeného usnesení, tedy není důvodná.

Je-li řízení zastaveno, přichází v úvahu stížní důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy tvrzená nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení.

V projednávané věci stěžovatel nezaplatil soudní poplatek ze žaloby, ačkoliv rozhodnutí o tom, že se neosvobozuje od soudního poplatku, je pravomocné a vykonatelné. Stěžovatel byl věcně a místně příslušným Krajským soudem v Českých Budějovicích poučen ve výzvě k zaplacení, že řízení zastaví, nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen (§ 9 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). V takovém případě zákonným důsledkem nezaplacení soudního poplatku je zastavení

řízení. Stěžovatel v kasační stížnosti netvrdil nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení (pokud to lze z nepříliš jasného obsahu seznat); namítal podle jeho názoru nesprávný postup krajského soudu, který vedl k tomu, že nebyl osvobozen od soudního poplatku. Tato námitka již není v tomto řízení, tedy v řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku, relevantní.

Kasační stížnost tedy není důvodná a Nejvyšší správní soud ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2010

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu